

Sygn. akt VI Gz 285/15

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” Spółka (...) w R.

przeciwko: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 11 sierpnia 2015 r., sygn. akt V GC 1177/14

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie oddalił wniosek strony pozwanej o zwolnienie od opłaty od zażalenia uznając, że został on uzasadniony ogólnie bez wykazania sytuacji finansowej pozwanej spółki.

Stosownie do utrwalonego poglądu w orzecznictwie strona domagająca się zwolnienia od uiszczenia kosztów sądowych winna udokumentować wniosek zgodnie z regułami określonymi w art. 227-234 kpc. Zaniechanie tych czynności skutkuje jego oddaleniem wobec niewykazania przesłanek z art. 103 uksc.

W zażaleniu strona pozwana, zaskarżając orzeczenie Sądu I instancji, wniosła o jego uchylenie podając, że zaskarżone postanowienie jest krzywdzące i narusza obowiązujące przepisy prawa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 103 uksc ciężar wykazania nieposiadania dostatecznych środków na ponoszenie kosztów sądowych spoczywa na stronie domagającej się takiego zwolnienia.

Dla wywiązania się z tego obowiązku nie są wystarczające twierdzenia o nieposiadaniu stosownych środków finansowych, skali obciążeń, liczbie prowadzonych egzekucji lecz konieczne jest przedstawienie dowodów na poparcie przytoczonych okoliczności (art. 126 § 1 pkt 3 kpc).

Mimo obszernych wywodów Sądu Rejonowego wskazujących na taką potrzebę, w zażaleniu odniesiono się jedynie polemicznie do tego stanowiska podkreślając, że jest ono krzywdzące i narusza obowiązujące przepisy prawa.

Dodać należy, że artykuł 103 inaczej niż jest to w przypadku art. 102 uksc – nie uznaje nieudokumentowania lub nienależytego udokumentowania wniosku przez osobę prawną za brak formalny podlegający rygorowi z art. 130 kpc.

Konsekwencją nie złożenia odpowiednich dokumentów, na podstawie których Sąd mógłby ustalić brak środków jest oddalenie wniosku o udzielenie zwolnienia. Nie jest też wystarczające, jak w przypadku art. 102 ust. 1 uksc złożenie oświadczenia o braku środków (vide postanowienie SN z dnia 28.11.2007r. sygn.. akt V Cz 106/07).

Skoro wnioskodawca nie wykazał w ramach art. 103 uksc, że nie może ponieść należnej opłaty, zażalenie jako bezzasadne na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc podlegało oddaleniu.

Z: odpis postanowienia doręczyć:

(...)